

ankere, og man kan ikke see, om Motivet for Ombygningen er, at man af Skjønhedsønskheden ønsker, at disse Træankere skulle falde bort, eller det er, fordi de ere i en saadan Forfatning, at man ikke længere kan stole paa, at de ville støtte Hvelvingerne. Nu vilde det aabenbart være en stor Calamitet, dersom saadanne Hvelvinger skulde falde ned, og denne Betragtning er egentlig Grunden til, at Fleertallet af Udvalget har krympet sig ved at tiltræde Mindretallets Forslag at udfylde det hele Beløb. Derimod maae vi selvfølgelig samstemme med den Forbring, at der til næste Aar maa foreligge en grundig og udførlig Motivering af Nødvendigheden eller Hensigtsmæssigheden af de Forandringer, som da ville blive bragte i Forslag. — Forslaget under Nr. 16 er stillet af den ærede Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet og angaaer en Sum, vi sidste Gang nægtede, til en Grundforbedring af Ribe Cathedralstole. De Herrer ville erindre, at der var Tale om, at Skillerummene vare sunkne. Nu har Ministeren igjen foreslaaet, at Summen skulde bevilges, dog kun forsaavidt vedkommende Bygningsinspecteur efter nøie Undersøgelse paa Stedet fandt det dertil fremlagte Forslag nødvendigt og hensigtsbærende. Jeg er overbevist om, at den ærede Minister vil erkjende, at det ikke er nogen heldig Form, hvori dette Forslag er indbragt, da det selvfølgelig ikke maa afhænge af vedkommende Bygningsinspecteur, men af vedkommende Minister, efter at have hørt Bygningsinspectøren, om Arbejdet skal udføres, og det er med Hensyn dertil, at Udvalget, for det Tilfælde, at Thinget skulde vedtage Ministerens Forslag, har tilladt sig at foreslaae en Redaktionsforandring, som vil findes opført under Nr. 17. Smidlertid har dog Fleertallet ikke kunnet gaae ind paa Ministerens Forslag.

Jeg maa tilstaae, at jeg for mit eget Vedkommende ikke hører til dette Fleertal, men vil gaae ind paa Forslaget, da jeg antager, at Ministeren vil lade foretage en saa grundig Undersøgelse, at vi kunne være aldeles sikre paa, at Summen ikke vil blive anvendt, uden at der er en Nødvendighed derfor, eller at det klart viser sig, at det er fuldkommen rigtigt. Derfor vil jeg for mit eget Vedkommende stemme

for Ministerens Forslag, med den Underbring, der er opført under Nr. 17; men et Fleertal af nogle Medlemmer har dog anset det for rigtigt — og derfor kan vist ogsaa Noget tale — at fastholde den Betragtning, der er gjort gjældende ved anden Behandling, nemlig, at vi paa en aldeles skarp Maade maae tilkjendegive, hvor megen Vægt vi lægge paa, at de Forslag af denne Art, som fremkomme fra Ministeriet, inden de forelægges Rigsdagen, have gennemgaaet en aldeles nødvendig og omhyggelig Prøvelse, hvilket ganske vist ikke kan siges at være Tilfældet med dette Forslag. Dermed skal jeg tillade mig at henstille denne Sag til det ærede Thing. — Forslaget under Nr. 18 er stillet af Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet og angaaer en ubetydelig Forandring, vedrørende Eneretten til Udgivelsen af Valles Lærebog. Dette Punkt findes nærmere ophlyst i Betænkningen, og Udvalget finder ikke Noget mod Forslaget at erindre. — Forslaget under Nr. 19 er stillet af Finansministeren og angaaer en Forandring i det Rentebeløb, som skal udredes i Anledning af Jernbanelovene. Denne Forandring er ligefrem en Følge af, at det Beløb, der i indværende Aar er fortjent af vedkommende Entreprenører for de nydte Jernbaner, er blevet dem ubetalt contant istedetfor med Obligationer. Smødt dette Forslag sees det heller ikke, at der kan gjøres nogen Indvending. — Endelig er der under Nr. 27 stillet det sædvanlige Forslag, der gaaer ud paa at udfylde de Lacuner, som ved Lovforslagets Forelæggelse fandtes i § 13. Her ved har jeg kun at bemærke, at man deri ikke har optaget det Lovforslag, som har været forhandlet efter Initiativ af et af Thingets Medlemmer, og som er vedtaget af Folkethinget. Om dette Lovforslag maa selvfølgelig gjælde det Samme som om alle de andre, at, dersom det vinder Lovkraft i Finantsaaret, maae de deraf flydende Indtægter og Udgifter opføres paa vedkommende Conti i Finantsloven. Til dette Forslag under Nr. 27 har Udvalget derfor stillet et Underbringingsforslag, hvorefter jeg ikke antager, at der fra Ministeriets Side kan være Noget at indvende. Meningen deraf er den, at, naar Realisation skal finde Sted, maa der bevilges en vis Sum til at holde Stutteriet